

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 1. marts 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Dorthea Bisgaard Vase
Sagsnr.: 2021-0030-5573
Dok.: 1832610

Besvarelse af spørgsmål nr. 627 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 627 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. februar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Niklas Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 627 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”41-årig dømt: Lille datter var i huset mens mor blev voldtaget” bragt på sn.dk den 4. februar 2021, herunder hvorfor gerningsmanden ikke er udvist fra Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil jeg kan henholde mig:

”Rigsadvokaten har til brug for udtalelsen anmodet Statsadvokaten i København om et bidrag. Statsadvokaten i København har indhentet en udtalelse fra Sydsjællands- og Lolland-Falsters politi.

Sydsjællands- og Lolland-Falsters politi har blandt andet oplyst følgende:

”Retten i Næstved afsagde den 28. januar 2021 dom i en sag om voldtægt, herunder voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje.

I sagen anmeldte forurettede den 18. august 2020 til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, at hun i tidsrummet fra den 5. juli 2020 ca. kl. 23.55 til den 6. juli 2020 ca. kl. 07.30 i sit hjem var blevet udsat for voldtægt samt voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje af sin tidligere samlever.

Domfældte blev den 9. september 2020 sigtet for voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, ved ad flere omgange at have tiltvunget sig vaginalt samleje med forurettede.

Ved anklageskrift af 21. oktober 2020 blev der rejst tiltale for voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, og forsøg på voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1., jf. 21, ved først at have befølt forurettede mellem benene og indføre fingre i hendes skede, mens forurettede på datterens værelse lå mellem domfældte og derefter i forurettedes soveværelse at have udsat hende for voldtægt ved samleje og forsøg på andet seksuelt forhold end samleje

samt senere på natten i soveværelset at have tiltvunget sig endnu et samleje med forurettede.

Der blev endvidere taget forbehold for påstand om udvisning.

Sagen blev hovedforhandlet ved Retten i Næstved den 24. november 2020 og den 28. januar 2021. Anklagemyndigheden nedlagde i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 1 og 6, og § 32, stk. 1, påstand om udvisning med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum.

Retten i Næstved fandt ved dom af 28. januar 2021 domfældte skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, dog således at han blev frifundet for at have tiltvunget sig et samleje med forurettede senere på natten (det sidste forhold). På den baggrund fastsatte retten straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder og anførte herom i dommens præmisser:

”Retten har ved straffens fastsættelse lagt vægt på forholdets karakter, herunder at forholdet er begået i forurettedes hjem, og at forholdet blev begået over en periode på nogle timer. Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte og forurettede har en relation (...)”

Retten fulgte ikke anklagemyndighedens påstand om udvisning med følgende begrundelse:

”Med hensyn til påstanden om udvisning skal retten bemærke, at tiltalte har haft ophold i Danmark i mere end 15 år. Udvisning af tiltalte har hjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 6. Da tiltalte er polsk statsborger og dermed EU-borger og har haft ophold i Danmark i mere end 10 år, er det en betingelse for udvisning af ham, ud over at hans personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets 27, stk. 2, 2. led, at udvisning er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed, jf. direktivets artikel 28, stk. 3, litra a.

Selvom overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, og § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, er udtryk for en alvorlig kriminalitet, findes lovovertrædelserne ikke at kunne anses

for at være begået på en måde, som er af særlig grov karakter, som indebærer en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed. Retten finder herefter ikke, at der foreligger et sådant ekstraordinært tilfælde som omhandlet i opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, og det kan ikke anses for bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed at udvise tiltalte. Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning.”

Retten tildelte i stedet tiltalte en advarsel om udvisning efter udlændingelovens § 24 b.

Retten fastsatte endvidere en godtgørelse for tort til forurettede på 100.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2. Ved fastsættelse af beløbets størrelse lagde retten vægt på forholdets karakter og omstændighederne i øvrigt.

Tiltalte blev efter domsafsigelsen varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, (hensynet til retshåndhævelsen).”

For så vidt angår ankespørgsmålet har Statsadvokaten i København oplyst, at dommen blev anket til frifindelse af domfældte i umiddelbar forlængelse af domsafsigelsen, og at statsadvokaten den 3. februar 2021 har kontraanket dommen med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale samt skærpelse, herunder således at tiltalte udvises af Danmark. Rigsadvokaten kan henholde sig til det af Statsadvokaten i København og Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi anførte.”